et astaroth. ꝛ preꝑem⁹ corda nr̃a per ve
rā ꝯfessionē vt seruiamus illi per sanctaꝫ
oꝑatōem. et liberabit nos de manib⁹ phi
listijm. Sequamur ergo magoꝝ exēplū
qui per aliā viā reuersi sunt in regionem
suā. vt sicut per cōcupiē prauitatē a deo
auersi sumus ita ꝑ voluntariā pauptateꝫ
ad ip̃m reuertamur. q꞉ ip̃e dicit Hiere. iij
Reuertere ad me ꝛ ego suscipiā te. ¶ E
Tercio corpus ꝓpriū affligendo vel fati
gādo. aīa siq̃dem a deo auersa per igno
rantiā. abstracta ꝑ concupiam et illecta.
malicōsa efficit̃ per oꝑatōem prauā. Ini
quitatē eñi meditat̃ in cubili suo astat om
ni vie nō bone ꝛ maliciā nō odit. que qui
dē corpus eius imutat quotidie. imo ip̃aꝫ
excecat. ita nec scit q꞉ faciat bonū. De cō
suetudine eñi pcti peccandi sibi necessita
tē inducit ꝛ ꝑ ꝯsequēs desperatōnē incur/
rit. indurat faciē suam i. maliciā supra pe
trā. i. supra xp̄m et non vult reuerti despe
rās de miscd̃ia dei. Sed infelix aīa q̃d fa
cis. nunquid qui cadit non adijciet vt re/
surgat. ꝛ q̃ auersus est non reuertet̃. qua
re ergo auersa es auersione ꝯtentōsa di.
Non miserebit̃ mei de⁹ meus apphendā
mendaciū dicēs peccaui necessitate ꝛ nō
vis reuerti ad dñm tuū sustinēdo aliqua
lē corꝑis austeritatē. Reuertere ergo ad
dñam tuā. i. ad v̓tutem diuinā ꝛ humilia
re corp⁹ tuū atterēdo sub manu illius ī di
sciplina viuēdo. ad hoc cogit te ratō. nō
ē eñi equū tpe solutōnis fugere creditorē
suū debitū repetentē. maxime si est homo
soluēdo Sed nunq̃d tu gratis venūdat⁹
eras. aut forte sine p̄cio redemptus es. ab
sit. Nō eñi corruptibilib⁹ auro vel argen
to redēpti estis de vr̃a vana cōuersatio/
ne pa. tra. sꝫ p̄cioso sanguine agni imacu
lati iesu xp̄i. ecce p̄ciū. nunq̃d ꝑuū. immo
magnū. Empti eñi estis p̄cio magno. igit̃
aut p̄ciū redde. aut illū qui ꝓ te soluit au
sculta dicentē tibi Hier. xliiij. Reuertere
ad me qm̃ redemi te p̄cium meum repeto
sed sic̃ ego dedi me ꝓ te vt redimerē te.

ita et tu da mihi temetip̃m vt reuertaris
ad me, maliciā tuā relinquēdo et sequaris
me corpus tuū affligēdo pro me sicut ego
ꝛ corp⁹ meū affligere volui ꝓ te. quid vl
tra gloriaris i malicia qui potēs es iniq̃.
cōuertere ad dñm deū tuū in toto corde
tuo ꝛc̃. ¶ F Quarto temp⁹ accele
rando. aīa siq̃dem adeo ꝑuersa ꝑ ignorā/
tiam. ꝑ ꝯcupiscentiā abstracta ꝛ illecta ꝑ
maliciā obstinata. ita ad resistēdum erit
impotēs vt oīñ tentatōi succūbat. et ita
desperās ꝺ finali ꝑseuerātia ꝙ nescit q̃d
agat. Pugnāt eñi ꝯtra eā mūdi specta/
cula. carnis delectabilia. prauitates here
tice. persecutōes tyrānice a q̃b⁹ tam vali
de ꝯcutitur ꝙ sepi⁹ ꝯterit̃ sub onere. ꝛ ig/
norans quō vincat in pactū venit cū ip/
sis. et tunc ab omib⁹ habet̃ cōtemptui. sic̃
mulier relicto viro suo facta ē scortum in
via que sic̃ stercus ꝯputat̃. videns eñi se
tam viliter tractari dicit in corde suo. re
uertar ad virū meū priorē. q꞉ melius mi/
hi erat tūc q̃ꝫ nūc. sed quid dicam. Nōne
omia temp⁹ habēt certe sic. q̃re ergo non
ꝯsidero vt reuertar ad deū (q꞉ temp⁹ ē)
q̃ misit me Quare tardo reuerti ad dñm
ꝛ differo ꝺ die i diem. subito forte veniet
ira illi⁹ ꝛ in tpe vindicte disꝑdet me Con
uertere igit̃ aīa mea q꞉ nō ē tibi auxiliū in
teip̃a ꝛ age pniam ab omib⁹ iniq̃tatibus
tuis. q꞉ mō est tempus flendi ꝓijce a te
p̄uaricatōnes tuas scꝫ ignorantiā ab in/
tellectu. cōcupiscentiā ab effectu. ꝛ impo
tentiā a cōflictu quibus p̄uaricata es te a
deo auertendo Reuertere ergo volunta
te ꝓpria nō coacta ꝛ viue ꝺ cetero in dei
gr̃a. iuxta illud Tre. iij. Scrutamur vias
nostras ꝛ reuertamur ad dñm. leuemus
corda nostra per deuotā oratōem cū ma
nibus bene oꝑando in celū eius potentiā
cōtemplando. ad ip̃m deprecātes vt sic
reuertamur ad ip̃m ꝛ ip̃ius gratia viua/
mus. ꝛ ei⁹ tādem glīa perfrui mereamur.
Ip̄o donante ꝛc̃.

¶ Feria sexta. Sermo. xliij.